

den danske Rigsdag et Forslag, som i Virkeligheden gav disse Statsmidler ud til at styres fuldstændig af privatøkonomiske Direktører, ganske som enhver anden Bank bliver styret, og som Landmandsbanken har været styret hidtil. Det viste sig dog, at dette kunde man ikke byde den danske Rigsdag. Socialdemokratiet rejste sig derimod, og Rigsdagen har fulgt Socialdemokratiet i dette Spørgsmaal. De Ændringer, der er indført i Folketinget, har jo paa en fuldstændig omvæltende Maade forandret Forholdet med Hensyn til Kontrollen over de Midler, der nu skal stilles til Raadighed for at hjælpe over Misøren. Medens det tidligere var fuldstændig overladt til disse tilfældige Bankdirektører og det Bankraad, der kunde komme, at bestemme, hvad der skulde ske, er der nu efter Behandlingen i Folketinget indsat Regler om, hvordan denne Bank, der i Virkeligheden er en statsunderholdt Bank, skal styres. Der indeholdtes ikke i det Forslag, der blev forelagt, en eneste Regel om, hvordan Bankens Styrelse skulde være; det var tænkt ganske overladt til Bankens eget Forholdsbefindende. Som Lovforslaget nu foreligger, vil man hurtig se, at man i Virkeligheden har lagt hele den nye Banks Styrelse i Statsmyndighedernes Hænder. Banken styres, som der staar i Lovforslaget, af en Direktion og et Bankraad. Bankraadet bestaar af indtil 9 Medlemmer, hvoraf Regeringen vælger Flertallet, saaledes som Handelsministeren har oplyst. Dette Bankraad udnævner Direktionen. Flertallet i Bankraadet, Regeringens Repræsentanter, vil altsaa have fuldstændigt Herredømme over, hvem der skal være Direktører i den nye Bank. Bankraadets Funktionstid er sat til 4 Aar, saaledes at Regeringen er i Stand til at udøve fuld Kontrol med, at disse Bankraadsmedlemmer paa Regeringens Vegne optræder saaledes, som Regeringen ønsker; i modsat Fald vil deres Funktionstid naturligvis ikke blive fornyet.

Der findes endvidere i Lovforslaget Bestemmelser, som holder Bankraadets Medlemmers Lønninger indenfor et Omraade, der sikrer, at de ikke hvirvles ind i den privatkapitalistiske Strøm, som har ødelagt den Bank, der er Tale om her. Her er ikke længere Tale om, at Bankraadsmedlemmerne skal have Tantième eller ubestemt Løn i det hele taget. Deres Løn skal fastsættes af Staten, og deres økonomiske Interesse bestemmes deraf, at de faar deres Løn af Staten. De vil ikke faa deres økonomiske Inter-

esse med Hensyn til Lønning for deres Arbejde paa nogen som helst Maade knyttet til Bankens økonomiske Forhold. De vil komme til at staa frit i et Forhold, som ingen Bankraadsmedlemmer hidtil har staaet frit overfor; nemlig Hensynet til deres egne Interesser, naar de skulde styre Banken. Det er overordentlig vigtige Ændringer med Hensyn til Styrelsen af Banken, som der her er Tale om, Ændringer, som lægger Hovedvægten for denne Styrelse i Regeringens, i Statsmyndighedens Haand i Stedet for at lade Styrelsen være ganske privat. Og jeg skal tilføje, at jeg finder, at intet vilde være mere letsindigt af den danske Rigsdag, end om man — efter at denne Bank er kørt saa uhjælpeligt i Stykker, som den er, og efter at den har faaet Penge af Staten, ubegrænsede Tilskud af Staten, som det kan blive — ganske roligt skulde overlade Bestyrelsen af disse Penge til de samme private Mennesker eller en lignende Kreds af private Mennesker, som tidligere har vanrøgtet Banken. Det vilde være Letsind. Den danske Rigsdag har ikke vist dette Letsind, den har paa afgørende Punkter ændret Forslaget fra den højtærede Handelsminister, saa der nu er fuld Kontrol. Staten kan fuldstændig beherske Styrelsen af denne Bank; men Staten bør ogsaa beherske denne Styrelse.

Jeg har set, at der i Pressen i den senere Tid har været talt om Socialdemokraternes Socialiseringsforsøg med Hensyn til denne Bank, og det har været hævdet, at disse Forsøg heldigvis er blevet afslaaet af den danske Rigsdag. Det tror jeg nu ikke de er. De Socialiseringsforsøg, som nævnes i Forbindelse med denne Omtale af Forholdet, er, saa vidt jeg har forstaaet, Spørgsmaalet om Statens Kapital i Banken. Det er i Forslaget bestemt, at Staten skal indskyde for 40 Mill. Kr. Præferenceaktier og som Følge deraf være Storaktionær i Banken. Men, siger man, Socialdemokraterne ønskede, at disse 40 Mill. Kr. skulde staa som varig Kapital i denne Bank; det vilde være Socialisering, men det er heldigvis afslaaet. Ja, det er nu ikke afslaaet lige med det samme i hvert Fald; disse 40 Mill. Kr. bliver nok staaende foreløbig i Landmandsbanken. Jeg ved ikke, om den højtærede Handelsminister har nogen Mening om, naar der kan blive Tale om at trække dem ud igen. Først skal Banken skaffe Overskud, og det